154. Nígbà tí ìbínú un Muusaa sì lọ sílè, ó gbé àwọn wàláà náà, tí wón ti kọ ìtósónà àti àánú sínú un wọn fún àwọn ti wón ń bèrùu Olúwaa wọn.

155. Muusaa sì yan àádórin okùnrin nínú un àwon ènìyàn rè fún àkókò tí A dá a (láti pàdée Wa). Şùgbón nígbà tí mímì tìtì ilè sì gbá won mú, ó wí pé: Olúwaa mi, bí O bá fé ni, O bá ti pa wón ré níṣaájú àti èmi náà pèlú. Şé O féé pa wá ré nítorí nhkan ti àwon òmùgò nínú un wá ṣe ni? Èyí kì í ṣe nhkan mìíràn bíkòṣe àdánwò láti òdòo Re, tí O fi ń ṣi eni tí O bá fé lónà, O sì ń fi eni tí O bá fé mònà, Ìwo ni Olùgbòwóo wa, nítorí náà, foríjì wá, kí O si ṣàánú wa, Ìwo ló dára jùlo nínú un àwon aláforíji.

156. Kí O si kọ ohun rere sílệ fún wa ní ayé yìí àti ní òrun náà, dájúdájú àwá ṣṣríí wa sí òdòo Rẹ. Ó (Olúwá) sì wí pé: Mo máa ń fi ìyà Mi jẹ ẹni tí Mo bá fẹ, bẹè sì ni àánú un Mi ti káríi gbogbo nhkan. Emi yóò mú u (àánú) bá àwọn ti ń páyà (Mi), tí wón sì ń yọ sàká, àti àwọn tí wón gba àwọn àmìi Wa gbọ.

157. Àwọn tí wón tèlé òjíṣé náà, Annabi tí kò mòó kọ, tí kò mòó kà, eni tí wón bá àkọsílè nípaa rè lódòo wọn nínú un Taoraatu àti nínú un Injiilu, tí ó ń pa wón láṣe pé kí wón máa ṣe rere, ti ó sì ń kọ aburú fún wọn, ó ń ṣe àwọn ohun tí ó dára ní ètó fún wọn, ó ń ṣe àwọn nhkan ègbin ní èèwò fún wọn, ó sì ń gbé àwọn erù wúwo kúrò lóríi wọn àti àwọn àjàgà kúrò (lórùn wọn). Nítorí náà àwọn tí wón bá gbà á gbó tí wón sì bu òwò fún un, tí wón sì ran án lówó tí wón sì tèlé ìmólè tí (Allaahu) sòkalè pèlúu rè, àwọn wònyen ni àwon olùjèrè.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ وَفِي نُسۡخَجَا هُدًى وَرَحۡمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمۡ لِرَجِّمۡ يَرْهَبُونَ ﴿ وَٱخۡتَارَ مُوسَىٰ قَوۡمَهُ مُ سَبۡعِينَ رَجُلاً لِّمِيقَاتِنَا اللهِ فَلَمَّا أَخَذَتَهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّنِيَ اللَّهُ الْكُنَا مِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ اَنِّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بَا مَن تَشَآهُ وَهَهٰدِك مَن تَشَآهُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغۡفِرۤ لَنَا وَٱرْحَمْنَا ۗ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَنفِرِينَ ﴿ * وَٱكْتُبْ لَنَا فِي هَنده ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي ٱلْأَخِرَة إِنَّا هُدُنَآ إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُ ۗ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِعَايَتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿ اللَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ ٱلنَّبِيُّ ٱلْأُمِي الَّذِي شِجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ في ٱلتَّوْرَناةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَنهُمْ عَن ٱلْمُنكِر وَكُلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَتِ وَكُرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَتِيثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَلَ ٱلَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ ٱلنُّورَ ٱلَّذِيٓ أُنزلَ مَعَهُ رَ ۖ أُولَتِهِكَ هُمُ ٱلْمُفَلِّحُونَ ﴿